UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De [con]stantia fidei

urn:nbn:de:hbz:466:1-69610

Visual Library

predeſtinatōnis quā habuit ꝑ reuelatōnem ⁊ cauſam. ¶ Quartum 4
eſt anime ſue ⁊ ſpirituū ꝑ ꝓprias ſpēs cognitio. quā habuit diſpoſi
tiue ꝑ naturā. ꝯpletiue ꝑ gratiā. ⁊ per hanc vidit angelos. ⁊ animas
et demones. ¶ Quintū eſt ꝑfecta cognitio omniū ad ſtatū vie ꝑtinē 5
tium quā habuit ꝑ gratie infuſionē ⁊ inſpiratōnem. ⁊ hec ꝯprehen-
dit ꝑfectam ſcripturaꝝ cognitōem operandoꝝ ⁊ ꝯtemplandorum
¶ Sextum eſt cognitio omniū circa ſe futuroꝝ. quā habuit ꝑ reue- 6
latiōem ⁊ in ſpeculo lectionū. ¶ Septimū eſt omniū ad ſtatum pa 7
trie ꝑtinentiū cognitio. quā habuit ꝑ ꝯtemplatōnis reuelationem
¶ Octauū eſt omniū creaturarū cognitio quā habuit ꝑ naturam ⁊ 8
gratiā ⁊ ꝯtemplatōem. ¶ Nonū eſt ꝙ habuit veſpertinā ⁊ matuti- 9
nam cognitōem. matutinā ꝑ gratiā. veſpertinā ꝑ naturā ⁊ gratiam
¶ Decimū eſt ꝯcluſio ex ꝑdictis omībꝫ. ꝙ nullius ꝓprie habuit ig- 10
norantiā. ¶ Unde ad obiecta ſoluentes dicimus. ꝙ beata virgo Ad obiecta
ſufficienter ꝑfecta fuit ꝑ habitū nature ⁊ gratie in opatōnes exire ⁊
finē ꝯſequi cuiuſlibet. ⁊ hec ſciā exiuit in actum ⁊ opatōnem quādo
vbi. qualiter. ⁊ quātum ordinabať ſibi in beatitudinē. ⁊ aliis in ſa-
lutem. Habuit etiā ꝑfectā cognitōnem omniū ad ſuā beatitudinē
ſm ſtatum vie ꝑtinentiū. ⁊ nulloꝝ inutiliū ⁊ ad gratiā ꝑtinentium
¶ Unde ipſius aīa beatiſſima nulla habuit in ſe inutilia vel impti- B
nentia. ſed ꝑ totū gratie fuit plena. Un̄ oīa q̄ fuerūt in ipſius ani-
ma vel naturalia vel acquiſita ſic erant gratia informata vel cū gra
tia ꝯiūcta vt oīa eſſent gratuita. Unde oīs ſcientia eius gratui-
ta. oīs dilectio gratuita. oīs operatio gratuita. vt ſine oī reſtri
ctione largiſſima ⁊ veriſſima interꝑtatōe eſſet oīmipharia grā plena
Ex hic pꝫ ſolutio ad obiecta ¶ De ꝯſtantia fidei
¶ Sequiť alteri fides. Glo. Cōſtantia fidei vel ſermo fidei. Q̄
aūt beatiſſima virgo plus habuit de fide patuit ſupra. ⁊ ꝙ eiꝰ fides
nūq̄ꝫ defecit nec fuit intercepta ſic ꝓbať ¶ Alioꝝ cōſtantia fuit defici Prima rō
ens ⁊ intercepta. ergo ipſa vicit oēs in fidei ꝯſtātia. vn̄ illud ſolet
exponi de ea Eccī. j. Generatio ꝑterit. generatio aduenit. generatio āt
in eternū ⁊c. ¶ Itē alioꝝ fides amiſſibil' fuit ipiꝰ inamiſſibilis. ğ eiꝰ 2.
fidei ꝯſtantia fuit alioꝝ improportōnabilis. ¶ Itē latera ciuitatis 3
ſunt equalia. ſicut dr̄ in Apoca. xxi. ſꝫ charitas oīno improportōna-
bilis fuit alioꝝ charitati. ğ ⁊ fides fidei ¶ Itē. j. ad Cho. xiij. Chari 4
tas oīa credit. ¶ Itē Math. Oīa poſſibilia ſunt credēti. ſed in eiꝰ 5
fide ſecutꝰ eſt effectꝰ improportōnabilis fidei alioꝝ. ¶ Itē ſi habue- 6
ritis fidē vt granū ſinapis ⁊ dixeritꝭ mōti huic. tolle te ⁊ mitte te in
mari obediet vob. Sꝫ ad ipſius dictū qn̄ dixit. Fiat mihi ſm ꝟbū
tuū. ſummus montiū tulit ſe ⁊ miſit ſe in mare amarum. id eſt ma-
riam. ergo eius fides habuit maximū effectū. ergo maior fuit alioꝝ

De ſanitatum gratia.

7 ¶Itē abraam ponit̄ in exemplū maxime fidei. qꝛ in ſpem ꝯtra ſpem
credidit. Roma. x. ſcꝫ ꝙ credidit ſem de vetula filiū naſciturum.
Sed beata virgo credidit de ſe virgine naſciturū deuꝫ. ergo ipſa im/
proportōnabilr̄ ſuperauit abraaꝫ in fide. ergo ⁊ oēs alios. quicqd
eñ ſupius eſt ſupiore ſuperius eſt ⁊ inferiore. ¶Item Grego. Fides
8 nō hꝫ meritū cui humana rō pbet experimentuꝫ. ſed illud creditum
maxime fuit ſup rōnem ⁊ expimentū. ergo habuit maximū merituꝫ
et maximū fidei habitū ⁊ actū. ¶Ex his oībꝫ manifeſtū eſt ꝙ bea/
ta virgo imperatrix omniū in ꝯſtantia fidei ſuperat oēs viatores

¶Sequit̄ alij ſanitatū gratia. Gloſa. curandi infirmos. Qꝫ aūt
Prima rō hec maxime fuerit in beata virgine pꝫ ¶Ipa eñ totū hoiem ſanū fe
cit in aīa et corpore. Altiſſimus eñ de terra creauit medicinā. de qua
dr̄ Eccli. xxxviij. Illā inquā medicinā de qua dr̄ Eccli. xliij. medicinā
oīm in feſtinatōe nebule. i. caro xpi. de terra q̄dē nata. ſꝫ nullo ponde
re pgrauata. vltra puritatē āgeloꝝ exaltata. ſubito ſpūſancto opan
te formata ⁊ liniamentata. ¶Item Eccli. xxiiij. Ego quaſi fluuius
2. dorix. qđ eſt medicamentū generatōis. egreſſus de paradyſo dei mei.
id eſt de beata virgine q̄ fuit paradyſus voluptatis a pncipio ī quo
poſuit deus hominē. i. xpm quē formauerat. ¶Itē. nullus morbꝫ fu
3 it ei incurabilis. ergo vicit oēs in gratia ſanitatis. ¶Iteꝫ etiā poſt
4 mortē curat morbos ⁊ mortē fugat. ¶Itē quos curat ſanat ad imoꝛ
5 talitatē. ergo ſuperauit oēs in gra ſanitatis. ¶Sic ḡ pꝫ q̄liter btīſſi/
ma ṽgo hꝫ grām ſanitatis in ſummo ¶De opatōe virtutū.

¶Sequit̄ alij opatio virtutū. Glo. opatio miraculoꝝ ꝯtra natu
rā. ¶Qꝫ aūt habuerit in ſummo hāc beata virgo pꝫ ex eo ꝙ omniū
Prima rō. miraculoꝝ miraculoſiſſimū ⁊ nouiſſimū eſt illud qđ eius fide me/
dia ꝯſtat eſſe factū. ſcꝫ ꝙ deus hō. mater virgo. Vñ Iſa vlt̄. Quis
vnq̄ audiuit talia. Hiere. xxxi. Nouuꝫ creauit deus in terra. mulier
circūdabit virū. ergo ipa grām miraculoꝝ habuit in ſummo ¶Iteꝫ
2 miraculū eſt arduū ⁊ inſolitū ſup facultateꝫ ꝯſiſtēs ammirātis. hoc
aūt totū fuit hic in ſummo. ¶Itē alij fecerūt miracula pter naturaꝫ
3. vel ꝯtra naturā. ſed ipius fide factū eſt miraculū ſup naturaꝫ. Ergo
pꝫ qualiter excellit oēs in ope virtutū ¶De pphetia

¶Seqt̄ alij pphetia. Glo. pdicere futura. ¶Qꝫ aūt hāc habuit
Prima rō in ſummo virgo btā videt̄ ꝙ ſic. qꝛ pphetia eſt diuina inſpiratio. ḡ
vbi improportōnabilr̄ ſpūſſcti pñtia eſt ⁊ grā ⁊ inhabitatio ibi im/
proportōnabilr̄ inſpiratio ⁊ pphetia. hoc aūt fuit, in beatiſſima vir
gine. iuxta illud Lu. j. Spūſſanctus ſuperueniet in te. ⁊c. ergo in
ſummo ipſa habuit ſpm prophetie. ¶Item ſi in animas ſanctas ſe
2 tranſfert ⁊ amicos dei ⁊ pphetas ꝯſtituit. ſicut dr̄ Sap. vij. vbi er/
go improportōnabilis tranſlatio ibi improportōnabilis pphetia